

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200049
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200049.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, P. O. BOX 218, 850 00 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: JUDr. Ján Tkáč, advokát, so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 52 701 450, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vajanského 2, 917 02 Trnava, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ TIM AGRO, s.r.o., Benkova Potôň 1577, 930 36 Horná Potôň, IČO: 52 231 011, 2/ Obec Horná Potôň, Hlavná 1, 930 36 Horná Potôň, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-TT-OOP3-2019/041342-002 zo dňa 3. decembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/16/2020-154 zo dňa 6. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom č.k. 14S/16/2020-154 zo dňa 6. mája 2021 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-TT-OOP3-2019/041342-002 zo dňa 3. decembra 2019 ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 168 SSP, keď procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Ďalším účastníkom konania 1/ a 2/ nepriznal trovy konania z dôvodu, že títo si trovy konania neuplatnili.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že správny súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že spoločnosť TIM AGRO, s.r.o., Benkova Potôň, so sídlom Horná Potôň, predložila dňa 26.06.2019 Okresnému úradu Dunajská Streda, odboru starostlivosti o životné prostredie podnikateľský zámer navrhovanej činnosti „Sklad obilia“. Predmetom tohto zámeru bolo vybudovanie

skladu na skladovanie obilia na pozemkoch parc. č. XXX/X, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, v k. ú. H. C., obec Horná Potôň. Uvedený pozemok sa nachádza v okrajovej časti obce Horná Potôň, v areáli investora stavby. Jedná sa o existujúci areál, ktorý bol doteraz využívaný na podnikateľské účely v poľnohospodárstve. Sklad obilia bude riešený ako prízemný objekt so sedlovou strechou, s rozmermi 70,77 m x 24,77 m a s vnútorno-svetlou výškou 5,9 m. Jedná sa o montovanú oceľovú stavbu, na ktorej bude oceľová priehradová konštrukcia prestrešenia. Vstup do skladu bude riešený cez dve brány a stavba bude napojená na elektrickú sieť.

3. Správny súd ďalej uviedol, že na základe podanej žiadosti spoločnosti TIM AGRO, s.r.o., bolo 9. júla 2019 začaté správne konanie za účelom posudzovania predpokladaných vplyvov činností na životné prostredie predložených v zámere „Sklad obilia“, pričom zároveň prvostupňový správny orgán zverejnil informáciu pre verejnosť podľa § 24 ods. 1 zákona o posudzovaní vplyvov.

4. Prvostupňový správny orgán upovedomil dotknutú obec Horná Potôň a dotknuté orgány o tom, že dňom doručenia zámeru začalo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a zároveň ich informoval o tom, že na webovej stránke Ministerstva životného prostredia SR je zverejnený zámer. Obec vyzval, aby do 3 pracovných dní informovala verejnosť o zámere navrhovanej činnosti v mieste obvyklým spôsobom a zároveň ju vyzval spolu aj s dotknutými orgánmi, aby k zámeru doručili svoje stanoviská do 21 dní. K uvedenému zámeru zaslalo pripomienky aj Združenie domových samospráv, t.j. žalobca.

5. Správny súd ďalej uviedol, že 22. augusta 2019 boli Okresnému úradu Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie, na základe výzvy správneho orgánu doručené doplňujúce informácie navrhovateľa spoločnosti TIM AGRO, s.r.o. k zámeru a zaslané k stanovisku žalobcu. Navrhovateľ spoločnosť TIM AGRO, s.r.o. sa v ňom sa vyjadrila k jednotlivým bodom, ktoré žalobca uvádzal vo svojom stanovisku.

6. Listom z 22. augusta 2019 oznámil prvostupňový správny orgán účastníkom, že v rámci oboznámenia sa s podkladmi rozhodnutia a v zmysle § 33 ods. 2 o správnom konaní, majú možnosť sa pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k podkladom do 5 dní od doručenia upovedomenia, do ktorých majú možnosť nahliadať na Okresnom úrade Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie. V stanovenom termíne zaslalo vyjadrenie k podkladom len Združenie domových samospráv t.j. žalobca, v ktorom uvádza, že trvá na uložení podmienok zo svojho pôvodného stanoviska.

7. Následne po doručení všetkých stanovísk a vyjadrení dotknutých orgánov prvostupňový správny orgán vydal prvostupňové rozhodnutie, v ktorom rozhodol, že navrhovaná činnosť „Sklad obilia“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z., proti ktorému podal žalobca odvolanie. Žalovaný ako druhostupňový správny orgán toto odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

8. Správny súd v danom prípade zistil, že žalobca ako zainteresovaná verejnosť sa domáha preskúmania postupu správneho orgánu pri rozhodovaní o tom, či navrhovaná činnosť „Sklad obilia“ je v súlade s environmentálnymi požiadavkami pre danú lokalitu a či boli prijaté dostatočne účinné opatrenia na elimináciu vplyvov na životné prostredie v súvislosti s touto činnosťou.

9. Proces posudzovania vplyvov na životné prostredie označované medzinárodnou značkou EIA, ktorý je aj predmetom Smernice Rady ES z júna 1985 č. 85/337/EC v hodnotení účinkov určitých verejných a súkromných investícií na životné prostredie, predstavuje významný prostriedok v systéme ekologickej prevencie. V Právnom poriadku Slovenskej republiky je tento proces predmetom zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. Ako ďalej poukázal správny súd, cieľom posudzovania vplyvov stavieb, činností, návrhov niektorých rozvojových koncepcií a všeobecne záväzných právnych predpisov na životné prostredie je v zmysle zákona komplexné, odborné a verejné vyhodnotenie vplyvov, zámerov na životné prostredie.

V rámci tohto procesu sa v spolupráci s verejnosťou a ostatnými dotknutými orgánmi porovnávajú výhody a nevýhody jednotlivých variantov v riešení zámerov s osobitným zreteľom na ekológiu a životné prostredie, identifikujú sa a ocenia sa predpokladané vplyvy vo všetkých zložkách životného prostredia a určia sa potrebné opatrenia a vyberie sa optimálny variant. Za tým účelom musí navrhovateľ vypracovať zámer, v ktorom zhodnotí predpokladané vplyvy na životné prostredie.

11. Krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľ spoločnosť TIM AGRO, s.r.o., Benkova Potôň 1577, 930 36 Horná Potôň, predložil 26. júna 2019 v písomnej a elektronickej forme Okresnému úradu Dunajská Streda, odboru starostlivosti o životné prostredie, zámer navrhovanej činnosti „Sklad obilia“, na vykonanie zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Tento zámer je aj súčasťou pripojeného spisu. Zo zákona jednoznačne vyplýva, že tento zámer musí byť zverejnený a rozoslaný dotknutým orgánom štátnej správy a obciam, ktorých sa zámer týka a zámer musí byť zverejnený tak, aby mala verejnosť možnosť si ho preštudovať a na tomto základe zaslať pripomienky. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že Okresný úrad Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie, vyhodnotil tento zámer ako kompletný, ktorý obsahuje všetky náležitosti podľa § 22 ods. 3 a ods. 4 zákona o posudzovaní vplyvov a listom z 9. júla 2019 začal správne konanie - zisťovacie konanie za účelom posudzovania vplyvov tejto navrhovanej činnosti na životné prostredie. V rámci zisťovacieho konania Okresný úrad Dunajská Streda, zverejnil tento zámer na webovej stránke <http://enviroportal.sk/sk/eia/detail/nova-obytna-zona-horna-poton> a vyzval príslušné dotknuté orgány, aby svoje stanoviská doručili príslušnému Okresnému úradu Dunajská Streda, odboru starostlivosti o životné prostredie. Investičným zámerom navrhovateľa TIM AGRO s.r.o. je teda komplexná príprava územia pre zriadenie skladu obilia. Predpokladaný zámer navrhovanej činnosti podáva základnú charakteristiku navrhovanej činnosti, základné údaje o súčasnom stave životného prostredia a základné údaje o predpokladaných vplyvoch na životné prostredie.

12. Správny súd zo spisového materiálu ďalej zistil, že k tomuto zámeru sa vyjadrili dotknuté orgány, a to Štátna správa na úseku odpadového hospodárstva - vyjadrenie č. OU-DS-OSZP-2019/016854-002 z 26. júla 2019, Štátna správa na úseku ochrany vôd - vyjadrenie č. OU-DS-OSZP-2019/018186-002 z 29. júla 2019, Štátna správa na úseku ochrany prírody a krajiny - vyjadrenie č. OU-DS-OSZP-2019/017902-002 z 30. júla 2019, Štátna správa na úseku ochrany ovzdušia - vyjadrenie č. OU-DS-OSZP-2019/016811-002 z 26. júla 2019, ďalej Okresný úrad Dunajská Streda, odbor krízového riadenia - vyjadrenie č. OU-DS-OKR-2019/016883-002 zo 17. júla 2019, Okresný úrad Dunajská Streda, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií - vyjadrenie č. OU-DS-OCDPK-2019/018847-02 z 15. augusta 2019, Regionálny úrad verejného zdravotníctva, so sídlom v Dunajskej Strede - vyjadrenie č. RH/2019/006184, RH/2019/01283/002-BM6 z 18. júla 2019, Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie - vyjadrenie č. OU-TT-OSZP2-2019/026657/Pu z 26. júla 2019, Ministerstvo dopravy a výstavby SR - vyjadrenie č. 22583/2019/IDP/58267 zo 16. júla 2019, Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru Dunajská Streda - vyjadrenie č. ORHZ-DS1/644/2019 zo 16. júla 2019, Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva - vyjadrenie č. OU-TT-00P6/-2019/026815 zo 17. júla 2019, Trnavský samosprávny kraj, odbor cestovného ruchu, podpory podnikania a životného prostredia - vyjadrenie č. 10734/2019/OÚPŽP-2/So z 19. júla 2019. Uvedené dotknuté orgány zaslali k predloženému zámeru kladné stanoviská, resp. nemali k predloženému zámeru žiadne pripomienky.

13. K predmetnému zámeru sa vyjadril aj žalobca ako dotknutá verejnosť podľa § 24 zákona č. 24/2006 Z. z., ktorý mal k predloženému zámeru viaceré pripomienok. Tieto pripomienky boli predmetom skúmania zo strany správneho orgánu, ktorý tieto pripomienky vyhodnotil a k jednotlivým vyjadreniam žalobcu sa písomne vyjadril vo svojom stanovisku, ktoré je obsahom prvostupňového rozhodnutia.

14. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že na základe komplexných výsledkov zisťovacieho konania, po prihliadnutí na kritériá stanovené zákonom (§ 29 ods. 4 a ods. 5a príloha 10 zákona, na doručené stanoviská, doručené doplňujúce informácie prvostupňový správny orgán vyhodnotil, že nie je predpoklad priamych alebo nepriamych environmentálnych vplyvov činností takého významu, aby

bolo potrebné ich podrobnejšie analyzovať a spracovať správu o hodnotení. Navrhovanou činnosťou sa nepredpokladá závažné negatívne vplyvy na jednotlivé zložky životného prostredia, za predpokladu dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov. Okresný úrad Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie, nemohol vyhovieť návrhom, aby sa rozhodlo o posudzovaní navrhovanej činnosti z dôvodu, že neboli predložené konkrétne negatívne vplyvy, ktoré by sa dali podrobnejšie posúdiť, rozpracovať a vyhodnotiť pri ďalšom posudzovaní vplyvov na životné prostredie navrhovanej činnosti.

15. Správny súd k tejto skutočnosti poznamenal, že z obsahu jednotlivých pripomienok, ktoré vzniesol v rámci zisťovacieho konania žalobca ako zainteresovaná verejnosť, skutočne nevyplývajú žiadne konkrétne negatívne vplyvy, ktoré by vznikli v procese navrhovanej činnosti pri výstavbe skladu obilia v k. ú. R. C., teda žalobca v konaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, z ktorých by vyplývalo, že navrhovaná činnosť, ktorú chce uskutočniť navrhovateľ predloženého zámeru, negatívne ovplyvní životné prostredie v danej lokalite.

16. Správny súd v súvislosti s jednotlivými námietkami, ktoré vzniesol žalobca v danom konaní uviedol, že žalobca sa stavia do pozície osoby, ktorá háji záujmy verejnosti na úseku ochrany životného prostredia, keď pri rozličných investičných zámeroch podáva námietky a žaloby, ktoré sú obsahovo totožné, nereagujúce na špecifiká jednotlivých investičných zámerov a špecifiká oblastí, v ktorých sa majú tieto realizovať. Ide o viacero žalôb aj na tunajšom súde (napr. vo veci sp. zn. 14S/30/2020, 14S/81/2020 a pod.), v ktorých poukazuje viac menej na rovnaké argumenty, že navrhovaná investičná činnosť obsiahnutá v predloženom zámere môže mať významný negatívny vplyv na životné prostredie v lokalite kde má byť zrealizovaná.

17. Takéto nekonkrétne argumenty, ktoré sú aj obsahom námietok pred správnymi orgánmi, majú za následok to, že táto činnosť môže byť posudzovaná aj na hranici toho, že zo strany žalobcu sa jedná o účelové konanie, ktorého cieľom nie je poukazovať na negatívne vplyvy na životné prostredie, ale že sa jedná čisto o osobný zámer žalobcu, kde chýba akýkoľvek verejný záujem.

18. V súvislosti s vyššie uvedeným správny súd poznamenal, že v danom konaní neupiera právo žalobcu ako právo dotknutej osoby alebo dotknutej verejnosti vplývať a svojimi námietkami regulovať nepriaznivé vplyvy navrhovanej investičnej činnosti na životné prostredie, avšak námietky ktoré sú vznášané zo strany žalobcu vzbudzujú pochybnosti, že ide o námietky, ktoré sú presadzované vo verejnom záujme.

19. Správny súd v súvislosti s námietkou žalobcu, že prvostupňový orgán vo svojom prvostupňovom rozhodnutí nesprávne aplikoval § 29 ods. 3 a § 13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, keď žalobcovi neboli sprístupnené verejné doklady, o ktoré žiadal a ku ktorým sa chcel vyjadriť predtým ako bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, dospel súd k záveru, že ide o neodôvodnenú námietku.

20. Správny súd poznamenal, že z obsahu spisového materiálu takéto porušenie zo strany prvostupňového správneho orgánu ani žalovaného nezistil, keďže je zrejmé, že investičný zámer bol zverejnený na webovej stránke Okresného úradu Dunajská Streda, odboru starostlivosti o životné prostredie a navyše pred vydaním rozhodnutia prvostupňový správny orgán listom z 22. augusta 2019 oznámil všetkým účastníkom konania, že sa môžu oboznámiť s podkladmi rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní a majú možnosť pred vydaním rozhodnutia sa k týmto podkladom aj vyjadriť do 5 dní od doručenia upovedomenia, pričom do týchto dokladov môžu nahliadnuť priamo na Okresnom úrade Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie.

21. K žalobcom namietanému, že mu zo strany prvostupňového správneho orgánu neboli zaslané požadované doklady zo spisu, správny súd dáva do pozornosti skutočnosť, že úlohou správneho orgánu nie je v tomto smere poskytovať zo spisu listiny, ktoré požaduje niektorý z účastníkov, keď táto možnosť účastníkovi vyplýva priamo zo zákona, ktorý môže v rámci celého konania nahliadnuť do spisu a tieto listinné dôkazy si môže zo spisu zabezpečiť osobne na svoje náklady.

22. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v konaní nebola zabezpečená vysoká úroveň ochrany životného prostredia tým, že správny orgán nesprávne aplikoval ustanovenie § 29 ods. 3 a ods. 13 zákona o posudzovaní vplyvov tým, že podľa § 20a zákona o posudzovaní vplyvov rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí obsahuje odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 citovaného zákona je podľa názoru krajského súdu neopodstatnená. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, použijú sa primerane pre zisťovacie konanie kritériá, ktoré sú obsiahnuté v prílohe č. 10 citovaného zákona, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská dotknutých orgánov podľa § 23 ods. 4.

23. Podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z. výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

24. Správny súd mal za to, že prvostupňový správny orgán aj žalovaný postupovali v zmysle citovaných ustanovení, pretože z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že navrhovaná činnosť „Sklad obilia“, ktorá bola uvedená v predloženej zámere, sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Vo výrokovej časti sa ďalej uvádzajú aj podmienky, ktoré pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie a v ďalšom procese konania je navrhovateľ povinný rešpektovať. Jedná sa o podmienky :

- rešpektovať podmienky určené Okresným úradom Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie a Ministerstvom dopravy a výstavby SR,
- pri projekčnej príprave, pri realizácii aj počas výstavby predmetného zámeru musia byť dodržané platné predpisy na ochranu zdravia,
- dotknutá verejnosť uvedená v § 24 zákona disponuje právami definovanými v súlade s § 24 ods. 2 zákona,
- zaoberať sa pripomienkami dotknutej verejnosti a požiadavky zohľadniť v dokumentácii stavby pre územné konanie a pri povoľovaní činnosti podľa osobitných predpisov.

25. Z uvedeného podľa názoru správneho súdu vyplýva, že výrok napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré sú uvedené v § 29 ods. 3 a § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z. z. a navyše jednou z podmienok, ktorú určil prvostupňový správny orgán, ktorú žalovaný ako druhostupňový správny orgán akceptoval je aj podmienka, že dotknutá verejnosť uvedená v § 24 zákona disponuje právami definovanými v súlade s 24 ods. 2 a že navrhovateľ sa musí zaoberať podmienkami dotknutej verejnosti a požiadavky zohľadniť v dokumentácii stavby pre územné konanie a pri povoľovaní činnosti podľa osobitných predpisov. Z uvedeného teda vyplýva, že správny orgán určil, že dotknutá verejnosť, teda aj žalobca má právo zasahovať svojimi pripomienkami do konania tým, že svojimi pripomienkami môže určovať podmienky, ktoré bude navrhovateľ povinný akceptovať pri územnom konaní a pri získavaní ďalších povolení podľa osobitných predpisov, a že týmito pripomienkami sa jednotlivé správne orgány budú v dostatočnej miere zaoberať a budú ich vyhodnocovať.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že zo strany správnych orgánov nedošlo k porušeniu vyššie uvedených ustanovení, pretože správny orgán navrhovateľovi jednoznačne určil podmienky, ktoré je povinný rešpektovať pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov a tieto podmienky sú jasne definované, pričom žalobca ako zainteresovaná verejnosť môže svojimi pripomienkami do týchto konaní vstupovať ako ďalší účastník konania.

27. Správny súd zdôraznil, že na základe výsledkov zisťovacieho konania a doručených stanovísk prvostupňový správny orgán dospel k rozhodnutiu, že navrhovaná činnosť nebude posudzovaná podľa zákona č. 24/2006 Z.z., pretože jednotlivé dotknuté orgány sa k tejto navrhovanej činnosti vyjadrili buď v tom zmysle, že určili, ktoré z podmienok musí navrhovateľ v ďalšom konaní dodržiavať, resp. boli bez pripomienok.

28. Ako už bolo vyššie uvedené, tak zo strany správnych orgánov nedošlo ani k porušeniu zákona č. 43/2006 (Aarhuský dohovor), keď prvostupňový správny orgán sprístupnil verejnosti informácie o životnom prostredí, ako aj zámer o navrhovanej činnosti a toto sprístupnenie bolo vykonané spôsobom, ktorý je v dnešnej dobe štandardný, teda tieto doklady boli zverejnené na webovej stránke prvostupňového správneho orgánu, resp. Ministerstva dopravy a výstavby SR.

29. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že tento nemohol riadne hájiť svoje záujmy a nebolo mu umožnené zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie v zmysle § 63 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, tak správny súd rovnako ako žalovaný považoval túto námietku za neopodstatnenú, keďže žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 64 citovaného zákona, kedy za takéto konzultácie je treba považovať aj samotné ústne prejednanie vecí podľa § 21 zákona o správnom konaní. Takýto postup, kedy je potrebné v danej veci nariadiť ústne pojednávanie je na posúdení správneho orgánu, a to v prípade, že si to vyžaduje povaha veci a že si to vyžaduje objasnenie určitých náležitostí, ktoré sú predmetom posudzovacej činnosti. V danom prípade správny orgán nepovažoval za potrebné takéto ústne pojednávanie uskutočniť, pretože vyhodnotil podklady zhromaždené v rámci vykonaného dokazovania za dostatočné a že na základe týchto podkladov bolo možné vydať rozhodnutie v merite veci. Správny súd rovnako ako aj žalovaný je toho názoru, že žalobca ako zainteresovaná verejnosť mohol písomne zaslať stanoviská podľa § 24 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. a tieto stanoviská by boli konzultované resp. k týmto stanoviskám by bolo zaslané vyjadrenie dotknutého orgánu resp. prvostupňového správneho orgánu. Z ustanovenia § 63 zákona č. 24/2006 Z. z. nevyplýva, že jedinou formou konzultácie je osobný kontakt, a teda tieto môžu byť vykonané aj písomnou formou.

30. Pokiaľ ide o námietku, že žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu zdefinoval všetky environmentálne záujmy a naznačil akým spôsobom ich treba riešiť, v tomto smere správny súd poukázal, že druhostupňový správny orgán, t.j. žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré boli predmetom odvolania a nie je pravdou tvrdenie, že žalovaný sa v odvolacom konaní zaoberal len opisom jednotlivých námietok bez toho, že by tieto námietky vyhodnotil. Táto skutočnosť je zrejماً z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia, kedy pri každej námietke je aj stanovisko odvolacieho orgánu a tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa v dostatočnej miere nevysporiadal s odvolacími námietkami, a že odôvodnenie druhostupňového rozhodnutia je stručné je neopodstatnené a zavádzajúce.

31. Za zavádzajúce považoval aj tvrdenie žalobcu, že ani jedno z opatrení ktoré navrhoval žalobca nebolo premietnuté do výroku prvostupňového rozhodnutia, pretože z obsahu prvostupňového rozhodnutia je jednoznačne zrejmé, že prvostupňový správny orgán nariadil ako jednu z podmienok pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov rešpektovať aj pripomienky dotknutej verejnosti a požiadavky zohľadniť v dokumentácii stavby pre územné rozhodnutie a pre povoľovanie činnosti podľa osobitných predpisov. Teda v ďalšom štádiu konania nariadil dôsledne sa zaoberať aj pripomienkami, ktoré sú a boli podávané zo strany žalobcu ako zainteresovanej verejnosti, a teda nie je pravdou, že by nedošlo k premietnutiu pripomienok do obsahu prvostupňového rozhodnutia.

32. Správny súd zdôraznil, že pokiaľ žalobca argumentoval, že administratívny spis mal prvostupňový správny orgán k dispozícii v elektronickej podobe, a že teda mohol žalobcovi zaslať jednotlivé kópie listov, ktoré žiadal, tak správny súd uviedol, že je na úvahu správneho orgánu, či takýto postup zvolí a či zašle tieto listiny na žiadosť žalobcu účastníkovi konania. Pokiaľ však zaujme k tejto otázke negatívne stanovisko, nejde o skutočnosť, ktorá by mala za následok nezákonnosť postupu správneho orgánu, pretože žalobca ako účastník konania si mal právo zabezpečiť aj iným spôsobom tieto listiny,

a to, ako už bolo vyššie uvedené osobnou návštevou a nahliadnutím do spisového materiálu a zabezpečením si kópií z tohto spisu.

33. Za nedôvodnú považoval správny súd žalobcovu námietku, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, resp. rozhodnutia žalovaného je nedostatočné, a že neobsahuje správnu úvahu, ktorou sa správne orgány riadili pri vydaní napadnutých rozhodnutí. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, pričom zistil, že tieto rozhodnutia spĺňajú náležitosti rozhodnutí v zmysle Správneho poriadku, a že tieto rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a poskytujú dostatočný záver o tom, že v rámci zisťovacieho konania bola navrhovaná činnosť z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta jej vykonávania a očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, možnosti realizácie opatrení navrhnutých v zámere na odstránenie a zmiernenie nepriaznivých dopadov navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľov dostatočne vyhodnotená správnym orgánom a že táto navrhovaná činnosť nemá negatívny vplyv na životné prostredie v danej lokalite.

34. Pokiaľ sa žalobca v súvislosti s neposkytnutím spisového materiálu v elektronickej podobe odvolával na Aarhuský dohovor, tak správny súd poznamenal, že cieľom tohto dohovoru je umožniť účastníkom za podmienok určených vnútroštátnym právom prístup k informáciám, avšak nie tým, že na požiadanie žalobcu bude správny orgán sprístupňovať a zasielať spisové materiály účastníkom konania. Uvedený dohovor apeluje na príslušné orgány umožniť účastníkom konania prístup do spisu, čo značí, že k porušeniu zákona a k porušeniu tohto dohovoru by došlo iba v prípade, ak by správny orgán akýmkoľvek spôsobom zamedzil účastníkovi konania prístup k spisu, nahliadnutie, zabezpečenie si fotokópie a pod. V danom prípade však táto skutočnosť zo strany správnych orgánov nebola správnym súdom zistená a preto považuje správny súd konanie a postup správnych orgánov za súladný s Aarhuským dohovorom.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie žalovaného

35. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu riadne a včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

36. K § 440 ods. 1 písm. f/ namietal, že v priebehu konania sa domáhal žiadosťou, aby správny súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie na predmet sporu, čoho sa domáhal aj počas ústneho pojednávania, pričom správny súd uvedené neakceptoval s odôvodnením, že nejde o civilný proces. Ďalej namietal, že správny súd nepredložil prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ napriek tomu, že prieskum rozhodnutia vydaného podľa zákona EIA má európsky rozmer. Namietal, že záujmy navrhovateľov, t.j. podnikateľské záujmy vyplývajúce z predkladaných zámerov boli rozhodovaním správnych orgánov a súdov de facto uprednostňované nad verejnými záujmami životného prostredia a participácie verejnosti.

37. V rámci argumentácie k namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu sťažovateľ poukázal na svoju činnosť a ciele ako ekologickej organizácie, na všeobecné východiská vo vzťahu k činnosti ekologických organizácií vo vzťahu k ochrane životného prostredia, ďalej na odbornú literatúru vo vzťahu k zneužitiu práva, súčasne poukázal na judikatúru, ktorá sa venovala postaveniu a činnosti ekologických spolkov. Poukázal na práva garantované Aarhuským dohovorom. S poukazom na tieto všeobecné východiská namietal, že správne orgány a správne súdy postavenie a oprávnenie občianskych združení hrubo porušujú a podľa jeho názoru o tom svedčí aj bod 62 napadnutého rozsudku správneho súdu, kde tento konštatoval, že činnosť sťažovateľa môže byť posudzovaná na hranici toho, že zo strany sťažovateľa sa jedná o účelové konanie, ktorého cieľom nie je poukazovať na negatívne vplyvy na životné prostredie. Podľa sťažovateľa uvedené predstavuje nesprávnu aplikáciu práva, nerešpektujúcu prezumpciu ekospolkov ako občianskych združení konajúcich vo verejnom záujme. Sťažovateľ uviedol, že štát by mal pri správnej aplikácii čl. 3 Aarhuského dohovoru

uľahčovať občianskym združeniam činnosť a v skutočnosti vláda reprezentovaná ministrom hospodárstva prezentuje sťažovateľa a jeho činnosť ako vydieranie, čím obracia význam občianskych združení a sabotuje účel a cieľ zákona EIA. Namietal, že v dôsledku diskreditačnej kampane sú správne orgány pri aplikácii práva navádzané k takej aplikácii, ktorá efektívne neutralizuje činnosti občianskych združení ako advokátov životného prostredia. Ďalej poukázal na trestné oznámenie podané voči predsedovi sťažovateľa, ktorého predmetom je podľa sťažovateľa jeho činnosť a nie konkrétna vedomosť o spáchaní trestného činu, čo je v prísnom rozpore s čl. 3 ods. 8 Aarhuského dohovoru. Nesprávnym výkladom správnych orgánov aj správneho súdu je podľa sťažovateľa prezumovaná nadradenosť štátnych orgánov, pričom sťažovateľ nepovažuje skutočnosť, že rozhodnutie vydal správny orgán za garanciu správnosti rozhodnutia.

38. Sťažovateľ uviedol, že zmiernujúce a preventívne environmentálne opatrenia majú byť súčasťou výrokovej časti a teda musia byť určité, zrozumiteľné, preskúmateľné a vykonateľné a v tejto súvislosti namietal, že prvostupňové rozhodnutie uvedené nespĺňa. S poukazom na bod 59 napadnutého rozsudku a záver správneho súdu, že boli dodržané jeho práva a zároveň zákon namieta, že zo všeobecných podmienok vôbec nie je zrejmé, aká časť životného prostredia je jednotlivými opatreniami chránená a v akom rozsahu. S poukazom na § 29 ods. 13 zákona EIA namietal, že výrok priamo neobsahuje konkrétne podmienky, ktoré eliminujú alebo zmiernujú vplyv na životné prostredie, pričom pripomienky, ktoré sťažovateľ využíva, napr. zelená strecha alebo dažďová záhrada sú prvkami tzv. zelenej infraštruktúry, ktorú definuje zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny. Namietal, že je povinnosťou správnych orgánov rozhodnúť o zmiernujúcich opatreniach spolu s povinnosťou vyhodnotiť opodstatnenosť ich návrhov a správne orgány ani správny súd takto nepostupovali. Súčasne namietal nesprávnu aplikáciu zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny tým, že správne orgány určili nedostatočné podmienky na zmiernenie dopadov na životné prostredie. Ďalej namietal, že správne orgány sa domnievali, že sa majú riadiť výlučne stavebným zákonom, ale mali sa riadiť aj zákonom č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, pričom za nesprávny možno považovať predpoklad žalovaného, že tento zákon chráni len chránené územia. Poukázal na to, že subsidiárne sa cit. zákon zaoberá aj výrubom drevín a ochranou krajiny všeobecnej.

39. Ďalej sťažovateľ namietal voči záveru krajského súdu, že pripomienky sťažovateľa sú všeobecné, nekonkrétne a nereagujú na špecifiká jednotlivých zámerov. K tomu uviedol, že ekologické spolky nemajú nárok na konkrétne opatrenia a podmienky ich odôvodneného stanoviska a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžo/21/2012.

40. Sťažovateľ odkázal na body 60-63 napadnutého rozsudku správneho súdu týkajúcich sa zverejnenia zámeru na webovej stránke prvostupňového orgánu namietal, že krajský súd vychádzal z oprávnení sťažovateľa vyplývajúcich zo slovenského právneho poriadku vo vzťahu k právu na nahliadnutie do spisu, avšak mal zohľadniť čl. 4 ods. 1 a 2 Aarhuského dohovoru, z ktorého sťažovateľovi vyplýva právo na poskytnutie podkladov z konania bez toho, aby musel byť preukázaný právny záujem. Uviedol, že správne orgány tvrdili, že nepreukázal záujem o životné prostredie a konkrétny zámer tým, že nebol nazrieť do spisu, čo považuje za rozporné s eurokonformným výkladom. Podľa sťažovateľa ide o vytváranie prekážok verejnosti pri účasti na povoľovacích procesoch v rozpore s čl. 3 ods. 8 Aarhuského dohovoru.

41. Sťažovateľ ďalej namietal, že obmedzenie práva na nazeranie do spisov výlučne spôsobom nazretia do spisu je ústavne neudržateľný. V tejto súvislosti bolo podstatou jeho námietky, že prvostupňový orgán hoci mal administratívny spis k dispozícii v elektronickej podobe nezaslal sťažovateľovi jednotlivé kópie listov.

42. Nestotožnil sa so závermi v bode 74. napadnutého rozsudku, týkajúceho sa realizácie konzultácií, pričom uviedol, že inštitút konzultácií nemožno stotožňovať s pojednávaním, ktorého prípadné nariadenie je na úvahe príslušného správneho orgánu. V tejto súvislosti za nesprávnu aplikáciu práva považoval argumentáciu § 21 správneho poriadku, v zmysle ktorej si podstata veci podľa názoru správnych orgánov nevyžadovala nariadenie ústneho pojednávania. Poukázal na § 63 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona EIA uviedol, že obsahom konzultácie je aj vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami a

doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení. Podľa sťažovateľa navrhovateľ aj správne orgány vo vzťahu ku konzultáciám nesprávne aplikujú zásadu o subsidiarite Správneho poriadku, pretože zákon EIA upravuje vec odlišne.

43. Ďalej sťažovateľ namietal, že správny súd pristupoval k rozhodovaniu prísne formalisticky a nesprávne svojou činnosťou nepochopiteľne prisvedčil šikanóznemu výkladu práva zo strany správnych orgánov. Súčasne namietal, že správne orgány sa nedostatočne vysporiadali so všetkými pripomienkami, ktoré vzniesol. Uviedol, že v námietkach identifikoval možný dosah zmien na životné prostredie a požadoval doplnenie dokumentácie pre účely ochrany životného prostredia. Žalovaný sa podľa sťažovateľa nevysporiadal s jednotlivými bodmi v jeho stanovisku, pričom má povinnosť vysporiadať sa s každým argumentom. Poukázal na to, že ak sa účastník dovoľáva ochrany základného ľudského práva garantovaného Ústavou alebo Dohovorom o ochrane ľudských práv, súd a štátne orgány sa musia podrobne zaoberať argumentmi, ktoré účastník uvádza a uvedené zohľadniť v odôvodnení. Namietal, že správny súd nesprávne vyhodnotil dodržanie zásady rovnosti účastníkov, keď uviedol, že prihliada na stanoviská rezortných orgánov povoľujúceho orgánu, dotknutých orgánov a dotknutej obce, ako aj ďalších relevantných orgánov.

44. Sťažovateľ navrhol iniciovanie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom podľa čl. 267 ZFEÚ vo vzťahu k otázke, či je aplikácia práva v oblasti vplyvov na životné prostredie v súlade so zakladajúcimi zmluvami.

45. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

46. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

47. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/16/2020 zo dňa 6. mája 2021, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-TT-OOP3-2019/041342-002 z 3. decembra 2019 zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 168 SSP, keď procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Ďalším účastníkom konania 1/ a 2/ nepriznal trovy konania z dôvodu, že títo si trovy konania neuplatnili.

48. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že napadnutým rozhodnutím číslo: OU-TT-OOP3-2019/041342-002 z 3. decembra 2019, žalovaný ako druhostupňový správny orgán, zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Dunajská Streda, odboru starostlivosti o životné prostredie číslo: OU-DS-OSZP-2019/016144-18 z 23. septembra 2019. Okresný úrad Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie svojim rozhodnutím číslo: OU-DS-OSZP-2019/016144-18 z 23. septembra 2019 rozhodol podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. a podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, na základe zámeru „Sklad obilia“, ktorý predložil navrhovateľ TIM AGRO, s.r.o., Benkova Potôň 1577, 930 36 Horná Potôň a po vykonaní zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z., že navrhovaná činnosť uložená v predloženej zámere „Sklad obilia“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvom na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pre uvedenú činnosť je možné požiadať o povolenie podľa osobitných predpisov. Pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese jej

konania po povolení činnosti podľa osobitných predpisov je nevyhnutné zo strany navrhovateľa rešpektovať nasledovné podmienky:

- rešpektovať podmienky určené Okresným úradom Dunajská Streda, odbor starostlivosti o životné prostredie a Ministerstvom dopravy a výstavby SR,
- pri projekčnej príprave, pri realizácii aj počas výstavby predmetného zámeru musia byť dodržané platné predpisy na ochranu zdravia,
- dotknutá verejnosť uvedená v § 24 zákona disponuje právami definovanými v súlade s § 24 ods. 2 zákona,
- zaoberať sa pripomienkami dotknutej verejnosti a požiadavky zohľadniť v dokumentácii stavby pre územné konanie a pri povoľovaní činnosti podľa osobitných predpisov.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

49. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. (2) Správny orgán môže povoliť nazrieť do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópiu spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov iným spôsobom aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky. Správny orgán je povinný umožniť nazerať do spisov verejnému ochrancovi práv, komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím v súvislosti s výkonom ich pôsobnosti.

(3) Správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa odsekov 1 a 2 nesprístupnila utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

(4) Správny orgán poskytuje kópie spisov za úhradu materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, zadovážením technických nosičov a s ich odoslaním.

50. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas uloženia na pošte, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správneho orgánu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

51. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

52. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. (2) Príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

53. Podľa § 63 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (1) Príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povolujuúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

(2) Obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä

a) doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti,

- b) informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia,
 - c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami,
 - d) doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení,
 - e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy.
- (3) Príslušný orgán uvedie výsledky konzultácií v odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 7 a 29 a v záverečnom stanovisku podľa § 14 a 37.

54. Podľa § 64 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem

- a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
- b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
- c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6,
- d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
- e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
- f) konfliktu záujmov podľa § 63a.

55. Podľa § 23 ods. 4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

(4) Rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská 23) k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce.

56. K námietke týkajúcej sa neakceptovania žiadosti sťažovateľa ohľadom vyslovenia predbežného právneho posúdenia na predmet sporu kasačný súd uvádza, že s touto nie je možné súhlasiť. Predbežné právne posúdenie sporu je súčasťou predbežného pojednania sporu v zmysle § 168 a nasl. zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v civilnom konaní.

57. V zmysle § 25 SSP prvej vety, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii.

58. V tejto súvislosti a vychádzajúc z citovaného kasačný súd uvádza, že konanie o správnej žalobe komplexne upravuje zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Ustanovenia CSP sa podľa citovaného ustanovenia § 25 SSP použijú primerane, ak špecifický právny predpis upravujúci konanie pred správnym súdom (SSP) Takúto úpravu neobsahuje. Nemožno preto akceptovať námietku sťažovateľa, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že nepostupoval podľa § 168 CSP, nakoľko toto ustanovenie sa v SSP neaplikuje.

59. Kasačný súd sa nemôže stotožniť ani s námietkou sťažovateľa ohľadom porušenia jeho práva na prístup k informáciám o životnom prostredí v dôsledku neposkytnutia kópií listín z administratívneho spisu. Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že v tomto sa nenachádza žiadosť sťažovateľa, ktorej predmetom by bola výslovná požiadavka zaslania kópií jednotlivých konkrétnych listín, resp. podkladov. Kasačný súd mal za preukázané, že v tomto prípade bolo účastníkom konania oznámené, že v zmysle § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní majú možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, a to do 5 dní od doručenia oznámenia, pričom súčasne boli upozornení, že do spisu možno nahliadnuť (robiť, z neho kópie, odpisy a výpisy) na Okresnom úrade Dunajská Streda, odbore starostlivosti o životné prostredie u pracovníka, ktorý podanie vybavuje, a to v stránkové dni.

60. Podľa § 23 správneho poriadku právo nazeráť do spisov je procesným prejavom práva dotknutej osoby na prístup k informáciám v správnom konaní, a to k informáciám, ktoré by mal spis - vzhľadom na svoj účel - obsahovať. Je pravdou, že § 23 ods. 1 Správneho poriadku predpokladá, že pri nahliadaní sú účastníci konania, ich zástupcovia a zúčastnené osoby oprávnení okrem nazerania do spisov, aj na robenie si výpisov, odpisov a taktiež sú oprávnení dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom. Z normatívneho textu je však zrejmé, že predpokladom pre uplatnenie si práva dostať kópie je využitie samotného oprávnenia nahliadnuť do spisu, čo sťažovateľ nevyužil a keďže ani iným podaním výslovne nepožiadal o vyhotovenie kópií, tak je potrebné konštatovať, že práva sťažovateľa neboli v tomto smere upreté. Správne orgány nie sú spôsobilé proaktívne z vlastnej iniciatívy zabezpečiť kópie, pokiaľ o to samotný účastník výslovne nepožiadá. Okrem uvedeného kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že zámer o navrhovanej činnosti bol v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona EIA zverejnený a verejnosti dostupný na webovom sídle Ministerstva životného prostredia SR a tiež aj prostredníctvom zverejnenia dotknutou obcou Horná Potôň, nemožno tak konštatovať, že by bolo v tejto súvislosti obmedzené alebo porušené právo sťažovateľa ako verejnosti na informácie o životnom prostredí.

61. Pokiaľ sťažovateľ vo vzťahu k uvedenému argumentoval porušením čl. 4 ods. 1 a 2 Aarhuského dohovoru, kasačný súd uvádza, že tento síce počíta aj s poskytnutím kópií dokumentácie, avšak to taktiež za predpokladu, že forma kópií bola požadovaná. Zo spisového materiálu však nevyplývalo, že by sťažovateľ v niektorom z jeho podaní výslovne žiadal poskytnutie kópie spisového materiálu. Ustanovenia Aarhuského dohovoru taktiež nepredpokladajú proaktívne automatické zasielanie kópií dokumentácie.

62. Pokiaľ ide o neuskutočnenie konzultácií majúce za následok porušenie práva účasti verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach, kasačný súd v zhode so správnym súdom, ako aj žalovaným uvádza, že konzultácie podľa § 63 zákona EIA sú vykonávané v súlade s § 64 cit. zákona ako ústne pojednávanie podľa § 21 správneho poriadku. Vychádzajúc z § 21 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak si to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispieje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. V tomto prípade prvostupňový správny orgán v konaní o posudzovaní vplyvov zámeru „Sklad obilia“ nenariadil ústne pojednávanie, pretože si to nevyžadovala povaha veci a v uvedenom konaní bolo verejnosti umožnené vykonať písomné konzultácie prostredníctvom zaslania odôvodneného písomného stanoviska podľa § 24 ods. 3 zákona EIA.

63. Z obsahu § 63 zákona EIA nevyplýva, že by konzultácie za každých okolností museli byť realizované vyslovene ústnou formou. V nadväznosti na uvedené kasačný súd s poukazom na § 64 zákona EIA upresňuje, že z cit. ustanovenia vyplýva, že vo vzťahu k realizácií konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť správneho poriadku, teda ani ust. § 21 o nariadení ústneho pojednávania. Toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ho nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. V posudzovanom prípade kasačný súd konštatuje, že v nenariadení ústnej formy konzultácií nezhliadol porušenie zákona o EIA ani Správneho poriadku a sťažovateľ ani neprezentoval argumentáciu, ako by toto namietané porušenie zákona malo viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces v miere, ako to vyžaduje kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

64. Okrem uvedeného kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že samotný čl. 6 ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť realizovaná nie len výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.“. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ ako zainteresovaná verejnosť mohol písomne zaslať stanoviská podľa § 24 ods. 3 zákona EIA a tieto stanoviská by boli konzultované, resp. k týmto stanoviskám by bolo zaslané vyjadrenie dotknutého orgánu resp. prvostupňového orgánu,

kasačný súd sa nemôže stotožniť s námietkou sťažovateľa, že došlo k porušeniu práva účasti verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach.

65. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku správneho súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

66. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal všetkými relevantnými námietkami, preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil, pričom neponechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by bolo relevantné pre posúdenie prejednávanej veci.

67. Kasačný súd v nadväznosti na uvedené uzatvára, že námietky sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu, ani rozhodnutí správnych orgánov a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

68. Záverom kasačný súd uvádza, že v bode 4. kasačnej sťažnosti vyslovil sťažovateľ úvahy o možnosti požiadať Súdny dvor EÚ o vydanie predbežného nálezu. Neobsahuje návrh na prerušenie konania, ani konkrétne otázky, s ktorými by sa eventuálne kasačný súd mal obrátiť na ESD, preto kasačný súd o tejto skutočnosti vo výroku nerozhodoval.

69. Zo strany sťažovateľa navrhovaná prejudiciálna otázka bola nekonkrétna, sťažovateľ nevysvetlil, ktoré konkrétne normy európskeho práva majú byť objasnené a aplikované v danej veci. Sťažovateľ ani neformuloval priamy návrh na prerušenie konania. Za týchto okolností kasačný súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred SDEÚ.

70. Kasačný súd v posudzovanej veci konštatuje, že sám na potrebu predloženia prejudiciálnej otázky nevzhliadol.

71. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

72. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

